

ת"פ (טבריה) 65733-05-21 - מדינת ישראל נ' חאזם אבו רמילה

בית משפט השלום בטבריה

ת"פ 65733-05-21 מדינת ישראל נ' אבו רמילה ואח'

לפני כבוד הנשיא ניר מישורי לב טוב

מאשימה מדינת ישראל
מטעם המאשימה -

נגד

נאשמים
1. חאזם אבו רמילה
2. עבד מג'אהד
3. דאוד אבו רמילה
מטעם הנאשם 1 - בעצמו וב"כ עו"ד ניזאר עבוד

פרוטוקול

גזר דין

[פרוטוקול הושמט]

פירוט מתוך תסקירי שירות המבחן

(ביחס לנאשם 1)

1. הנאשם הורשע בהתאם להודאתו בעובדות כתב האישום ובעובדות כתבי האישום בתיקים המצורפים (ת"פ 59165-10-21, ת"פ 39763-07-21, ת"פ 50041-06-21 ות"פ 814-08-22) בעבירות של איסור צידת חיית בר מוגנת ללא רישיון ציד או היתר לפי סעיפים 2 ו-14(ב) לחוק להגנת חיית הבר, תשט"ו-1955 (להלן: "חוק הגנת חיות הבר"), ובנסיבות סעיף 29 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין"), בעבירות של איסור ציד בשיטות אסורות (שימוש ברשתות) לפי סעיפים 5(6) ו-14(א) לחוק הגנת חיות הבר בנסיבות סעיף 29 לחוק העונשין, בעבירות של איסור החזקת חיית בר מוגנת לפי סעיפים 8(א)(3) ו-14(א) לחוק, ובנסיבות סעיף 29 לחוק העונשין, תשל"ז-1977, בעבירה של איסור פגיעה

בחי בשמורת טבע לפי תקנה 2 לתקנות שמורות הטבע (הסדרים והתנהגות) תשל"ט-1979 (להלן: "התקנות") ולפי סעיפים 30 (ד) ו-57(ב) לחוק גנים לאומיים, שמורות טבע, אתרים לאומיים ואתרי הנצחה, תשנ"ח-1998 (להלן: "חוק גנים לאומיים") ובנסיבות סעיף 29 לחוק העונשין ובעבירה של איסור הכנסת חומר זר לשמורת טבע לפי תקנה 4(ב) לתקנות ולפי סעיף 57(ב) לחוק גנים לאומיים ובנסיבות סעיף 29 לחוק העונשין.

2. מעובדות כתבי האישום בהם הורשע הנאשם עולה כדלקמן:

כתב האישום ת"פ 65733-05-21 (להלן: "כתב האישום הראשון")

ביום 14.06.19 בשעה 18:18 ובסמוך לה, בקרבת מחלף אליקים שבכביש 6, נמצאו שלושת הנאשמים כשהם נוסעים ברכב מסוג קיה סורנטו בצבע כסוף, ל"ז 51-125-60 (להלן: "הרכב").

ברכב במושב האחורי, בו ישב הנאשם 1, נמצאה קופסה מכוסה בגרביון ובתוכה תשע (9) חוחיות שניצודו על ידי הנאשמים (להלן: "החוחיות") שאחת מהן קשורה ברתמה, קופסה אותה ניסה הנאשם 1 להסוות באמצעות כרית שהייתה מצויה בידו, וכן נמצאו שקית שחורה ובה גרביון שחור וחמש (5) רשתות, אשר בחלקן נעשה שימוש לציד החוחיות, וקופסת טחינה ובה אוכל לציפורים.

בתא המטען של הרכב נמצא תיק גב שחור של חברת UMBRO ובתוכו פחית טונה עם אוכל לציפורים, רמקול לבן המופעל באמצעות בלוטות', מזמרה, זרעים, וגרעיני חמנייה המשמשים כאוכל לציפורים. בנוסף, נמצא בתא המטען גם סט יתדות.

חוחית הינה חיית בר מוגנת.

לנאשמים לא היה היתר למעשיהם.

במעשיהם אלו צדו הנאשמים, בשיטות אסורות (רשתות), חיית בר מוגנת והחזיקו בחיית בר מוגנת.

כתב אישום בת"פ 59165-10-21 (להלן: "כתב האישום השני")

ביום 20.06.20 בשעה 09:40 ובסמוך לה בשמורת הטבע נחל אל על (להלן: "זירת הצייד") עסקו הנאשמים בצוותא יחד עם אדם נוסף שזהותו אינה ידועה למאשימה בצייד ציפורים באמצעות חוחית פיתיון, רמקול המשמיע קולות חוחית ורשתות.

לשם ביצוע הצייד הכינו הנאשמים אזור לכידה שכלל רשת קופצת, חוחית פיתיון שנקשרה

ברתמה והושמה במרכז הרשת הקופצת (להלן: "חוחית הפיתיון") אשר הובאה על ידי הנאשמים לזירת הצייד, ואל הרתמה נקשר חוט ניילון שהוביל למקום ישיבתם של הנאשמים, כ-15 מ' מאזור הלכידה. מסביב לחוחית הפיתיון פוזר אוכל לציפורים ובעץ סמוך הותקן רמקול המחובר לסוללה ואליו הוכנס התקן נייד ובאמצעותם הושמעו קולות חוחית (לעיל ולהלן: "אזור הלכידה").

לשם ביצוע הצייד הצטיידו הנאשמים בציוד נוסף שהביאו עימם לזירת הצייד, הכולל קופסת קרטון ורשת חלון ונייר דסק המשמשים יחדיו ככלוב ציפורים מאולתר, סליל חוט לבן, חוט דק לבן, מזמרה, סוללה ניידת נוספת, גליל חוט פשתן, תערובת אוכל לבעלי חיים ושני זוגות מספריים.

ברשת שהייתה בזירת הלכידה נתפסו שתי ציפורים מסוג פשוש.

בסה"כ נמצאו בזירת הצייד שלוש ציפורים, שני פשושים שניצודו על ידי הנאשמים בזירת הצייד וחוחית פיתיון שהובאה על ידם.

פשוש וחוחית הינן חיות בר מוגנות. לנאשמים לא היה היתר למעשיהם. במעשיהם אלו צדו הנאשמים בצוותא בשיטה אסורה (רשתות), פגעו בחי בשמורת טבע, הכניסו חומר זר לשמורת טבע (רשת) והחזיקו בצוותא בחיית בר מוגנת.

כתב אישום בת"פ 39763-07-21 (להלן: "כתב אישום שלישי")

ביום 23.05.20 בשעה שאינה ידועה במדויק למאשימה, אך לא לפני השעה 17:40 במקום שאינו ידוע למאשימה בסמוך לטבריה (להלן: "זירת הצייד") עסקו הנאשמים בצוותא עם בשאר גולאני (להלן: "בשאר") בצייד חוחיות באמצעות רשתות ערפל וחוחית פיתיון וכן באמצעות איסוף קן חוחיות (להלן: "פעולת הצייד").

הנאשם 2 נהג ברכב מסוג פורד קונקט בצבע אפור ל"ז 51-379-65 השייך לנאשם 2 (להלן: "הרכב") והסיע יחדיו את הנאשם 1 ובשאר אל זירת הצייד ולאחר שאלה סיימו את פעולת הצייד אסף אותם נאשם 2 מזירת הצייד והכל במטרה לסייע לנאשם 1 ולבשאר לבצע את פעולת הצייד בזירת הצייד.

ברכב החזיקו הנאשמים ובשאר בקופסא לבנה, שכוסתה ברשת מתכת, ושימשה ככלוב מאולתר, שש עשרה חוחיות בוגרות וחמישה גוזלי חוחית בתוך קן (להלן: "החוחיות") על אחת מן החוחיות הבוגרות נמצאה רתמה עשויה חוט.

ברכב נמצאו גם רשתות, גליל חוט קשירה, אוכל לציפורים, גליל נייר דבק ומזמרה.

חוחית הינה חיית בר מוגנת. לנאשמים לא היה היתר למעשיהם. במעשיו אלו צד נאשם 1 בצוותא בשיטה אסורה (רשתות) והחזיק בצוותא בחיית בר מוגנת וכן סייע הנאשם 2 לנאשם 1 ולבשאר לצוד בשיטה אסורה (רשתות) והחזיק עימם בצוותא בחיית בר מוגנת.

כתב אישום מתוקן בשנית בת"פ 50041-06-21 (להלן: "כתב האישום הרביעי")

בתאריך 15.09.20 בשעה 01:00 או בסמוך לכך בחדר השירותים של דירת הנאשם ברחוב יפת 191 ביפו החזיק הנאשם בכלובים ב-3 חוחיות. חוחית היא חיית בר מוגנת. המעשה הנזכר החזיק הנאשם בחיות בר מוגנות. לנאשם לא היה היתר למעשיו.

כתב האישום המתוקן בת"פ 814-08-22 (להלן: "כתב האישום החמישי")

ביום 20.02.2021, בשעה 15:30 ובסמוך לה, בסמוך לרפת בטובא זנגריה (להלן: "אזור הציד"), עסק הנאשם בצוותא, יחד עם בשאר גולאני, ת"ז (להלן: "בשאר") 036129419 וחקם גולאני, ת"ז 302474481 (להלן: "חקם" ו"האחרים" בהתאמה), בציד חוחיות, שהינן חיות בר מוגנות, באמצעות רשתות ערפל ללא רישיון או היתר.

בעת שעשה הנאשם את דרכו יחד עם האחרים אל מחוץ לאזור הציד, לכיוון רכב מסוג מיצובישי פג'רו בצבע אפור, הנושא ל"ז 80-217-24 (להלן: "הרכב") ששימש אותם לשם הגעה לאזור הציד, אחז בידו חקם קופסת קרטון ובה שבע חוחיות שניצודו על ידי הנאשם והאחרים בצוותא (להלן: "החוחיות"). על שתיים מבין החוחיות הולבשה ברתמה הון שימשו כחוחיות פיתיון לשם ציידתן של חוחיות אחרות. בעת שהבחינו הנאשם והאחרים בשוטרים, החלו הנאשם ובשאר בניסיון להימלט מהמקום.

ברשות הנאשם והאחרים נמצאו תיק שהוחזק על ידי חקם ובתוכו מכשיר שמע עם כבל USB, שתי בטריות נטענות, רמקול בלוטות', נייר דבק, חוק קשירה מלופף על מקל עץ, שני כבלי USB אשר שימשו את הנאשם והאחרים בצייד החוחיות באזור הציד.

ברכב נמצאה שקית ובה אוכל לציפורים.

באזור הציד נמצאו שאריות של זירת צייד שכללה מקלות שהוצבו בתוך הבוץ ואליהם חובר חוט ששימש לקשירת חוחית פיתיון. כחמישה עשר מטר מזירת הציד הנ"ל נמצא נייר דבק, ורשתות ערפל משומשות ששימשו את הנאשמים לצייד חוחיות באזור הציד, כאשר הם מוסלקים בין

האבנים.

במעשיו אלו צד הנאשם בצוותא יחד עם האחרים חיית בר מוגנת בשיטות אסורות (שימוש ברשתות) והחזיק חיית בר מוגנת.

3. רקע:

ביום 11.04.22 הגיעו הצדדים להסדר טיעון במסגרתו הנאשם הודה בכתב האישום וב-2 כתבי אישום נוספים אשר צורפו (ת"פ 59165-10-21 ו-ת"פ 39763-07-21). וכן הובהר כי אין הסכמה עונשית והצדדים יטענו באופן חופשי.

ביום 31.01.23 הנאשם ביקש לצרף ולהודות בשני כתבי אישום נוספים ת"פ 814-08-22 ו-ת"פ 50041-06-21. ביום זה הנאשם הורשע ב-5 תיקים סה"כ והופנה לקבלת תסקיר בגינם.

ביום 07.05.24 הגיעו הצדדים להסדר טיעון לפיו יושתו על הנאשם העונשים הבאים: מאסר בפועל לתקופה של 9 חודשים, הפעלת מאסר על תנאי בן 7 חודשים שהוטל על הנאשם בתיק 31412-05-17 (שלום טבריה) מיום 1/11/2018, וזאת בחופף למאסר שיוטל על הנאשם בתיק זה. סה"כ מאסר בפועל שירצה הנאשם בתיק זה 9 חודשים. המאסר ירוצה בעבודות שרות, בכפוף לחו"ד חיונית מטעם הממונה על עבודות השרות, מאסר על תנאי, קנס שהצדדים יבואו בדברים בעניינו עובר לדיון הקרוב, חילוט התחייבות בסך 30,000 ₪ שהוטלה על הנאשם בתיק 31412-05-17 (שלום טבריה) (ת/5) והתחייבות.

ביום 24.06.24 הנאשם לא חש בטוב ולא הגיע לדיון, ב"כ המאשימה טען כי עקב שינוי נסיבות חריג המאשימה חוזרת בה מן ההסכמות העונשיות ובכוונתה לטעון באופן חופשי לעניין העונש, ב"כ הנאשם התנגד להחלטה.

ביום 02.09.24 הוגשה תגובת הנאשם לבקשה לחזרה מן ההסכמות העונשיות.

ביום 12.01.25 בית המשפט קיבל את בקשת המאשימה לחזרה מהסדר הטיעון באופן שהצדדים יטענו באופן חופשי לעונש והתקבלה בהוראת בית המשפט חוות דעת נוספת מטעם הממונה על עבודות השירות אשר מצאה הנאשם כשיר לשאת המאסר בעבודות שירות.

4. תסקיר שירות המבחן:

בעניינו של הנאשם הוגשו 2 תסקירים.

שירות המבחן המליץ לשקול בחיוב הטלת עונש מאסר בפועל לתקופה שיוכל לרצות בדרך של עבודות שירות.

על כן, שירות המבחן המליץ להפעיל את המאסר על תנאי בעניינו של הנאשם בדרך של עבודות שירות.

5. חוות דעת הממונה על עבודות שירות:

הנאשם נמצא כשיר לשאת מאסר בעבודות שירות

6. טיעוני הצדדים:

טיעוני ב"כ המאשימה:

במסגרת הטיעונים לעונש הגיש ב"כ המאשימה גיליון רישום פלילי של הנאשם (ת/1), הרישום הפלילי חסר ולכן הגיש גם גזר הדין בתיק ת"פ 20782-07-12 מדינת ישראל נ' אבו רמילה ואח' (ת/2), ת"פ 31412-05-17 מדינת ישראל נ' אבו רמילה ואח' להליך זה צורף ת"פ 65139-03-17 (ת/3) ו-ת"פ 8305-01-20 אליו צורף ת"פ 27024-04-19 (ת/4). כך שלמעשה העונש בת"פ 44687-10-16 הופעל במסגרת ת/4 וכנגד הנאשם עומדים העונשים הקבועים בת/3 וכן התחייבות על סך של 30,000 ₪ (ת/5).

א. הנאשם היווה מרכיב מרכזי בביצוע התוכנית העבריינית בכל אחד מהמקרים בהן פגע בלא פחות מ-40 ציפורים ממין חוחית, חמשת האירועים המפורטים בחמשת האישומים בהם הורשע נפרסו לאורך תקופה של כשנתיים והעובדה שהנאשם עוכב ונחקר בגין אירועים אלו לא מנעה ממנו להמשיך ולבצע עבירות.

ב. ב"כ המאשימה טען כי יש לקבוע כי מדובר במעשים נפרדים ומשכך יש לקבוע מתחם עצמאי לכל אירוע וזאת בשל העובדה כי סדרת האירועים התרחשה על פני תקופה של כמעט שנתיים, ובפער זמנים משמעותי בין כל אירוע וכן במקומות שונים.

ג. ב"כ המאשימה הפנה לקביעות בית משפט זה בת"פ 61519-07-22 מ"י נ' זרו בגין מצב החוחיות בישראל, ועל הצורך להביא זאת בחשבון בעת קביעת העונש ההולם.

ד. עוד הוסיף כי יש לשקול לחומרה את העובדה כי באחד התיקים בהם הורשע הנאשם - ת"פ 59165-10-21, בוצעו עבירות הציד בשטח שמורת טבע. מקום בו החוחיות אמורות להיות מוגנות מכל איום חיצוני. הנאשם ניצל את העובדה שבמקום זה החוחיות חשות בביטחון ובחר לפגוע בהם שם.

ה. ביחס לעבירת הצייד ב"כ המאשימה הפנה אל ת"פ (שלום-טב') 29843-09-16 מד"י נ' **חאטם נאסר** (לא פורסם בנבו, 21.05.18) + הערעורים עליו עפ"ג 9802-07-18 ו- עפ"ג 13130-07-18 שם נקבע מתחם ענישה אשר אושרר על ידי בית המשפט המחוזי מהימנעות מהטלת מאסר ועד מאסר בפועל לתקופה של עד 6 חודשים מאסר בפועל שיכול וירוצה בעבודות שירות, קנס כספי הנע בין 2,500 ₪ ל-15,000 ₪ והתחייבות כספית בין 5,000 ₪ ל-20,000 ₪. דובר על צידה ללא החזקה בניגוד למקרה שבפנינו כי נסיבות ביצוע העבירה באירועי הצייד, כלומר כלל האירועים מלבד תיק המצורף ת"פ 50041-06-21 אשר מצדיקים הרחבת המתחם. ביחס לעבירת ההחזקה ב"כ המאשימה הפנה לת"פ (של-טב') 61206-03-21 מד"י נ' **חלייחל** (לא פורסם בנבו, 18.04.23) בו נקבע מתחם ענישה מהימנעות מהטלת מאסר ועד מאסר בפועל לתקופה של עד מאסר בפועל מספר חודשים שיכול וירוצה בעבודות שירות, קנס כספי הנע בין 3,000 ₪ ל-15,000 ₪ והתחייבות כספית בין 10,000 ₪ ל-25,000 ₪. מקרה פחות חמור מהמקרה שבפני (שם הורשע בגין החזקת 3 דורבנים ואילו בעניינו כמות גדולה של חוחיות). והפנה לת"פ (של-טב') 61519-07-22 מד"י נ' **זרו** (לא פורסם בנבו, 18.02.25), שניתן על ידי מותב זה, שם הורשע הנאשם ב-4 כתבי אישום שונים. במקרה זה נקבע כי יש לראות בכל 4 האירועים אשר בוצעו במשך תקופה של כשנה, כאירוע אחד ונקבע מתחם עונש אחד בגין כלל האירועים. נקבע מתחם ענישה החל ממאסר בן מספר חודשים שיכול וירוצה בעבודות שירות ועד ל-12 חודשי מאסר בפועל, קנס כספי הנע בין 10,000 ₪ ל-30,000 ₪ והתחייבות כספית.

ב"כ המאשימה טען כי בעניין זרו בית המשפט נתן את דעתו לכך שבמרבית המקרים בהם הורשע הנאשם הוא לא שימש כמבצע העיקרי, לעומת המקרה הנדון בו לנאשם דן היה חלק מרכזי בביצוע עבירות הצייד, וכן הורשע בביצוע עבירות ב-5 מועדים שונים, לעומת 4 בעניין זרו. בהתאם לכך טען ב"כ המאשימה כי בעניינו של הנאשם, ככל שבית המשפט יקבע כי יש לקבוע מתחם אחד בגין כל המעשים, יש לקבוע מתחם מחמיר יותר מזה שנקבע בעניין זרו ביחס לעונש המאסר והקנס, הן ברף התחתון והן ברף העליון, על מנת לתת ביטוי למספר העבירות ולתפקידו המרכזי של הנאשם בביצוע העבירות.

ו. עוד הוסיף ב"כ המאשימה כי יש לתת משקל בעת קביעת העונש בתוך המתחם, להרשעותיו הקודמות של הנאשם. לחובתו 5 הרשעות קודמות בגין מעשים דומים למעשים בהם הורשע בהליך זה.

ז. ב"כ המאשימה טען כי במסגרת הליך קודם בו הורשע הנאשם מיום 01.11.18, שם הורשע בעבירות של צייד, צייד בשיטות אסורות והחזקה, נידון הנאשם ל-7 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים. בתקופת התנאי ביצע הנאשם את חמשת העבירות בהן הודה והורשע בתיק זה, על כן המאסר על תנאי הנ"ל הינו חב הפעלה. נוסף על כך, במסגרת ההליך הנ"ל נדון הנאשם להתחייבות בסך 30,000 ש"ח למשך 3 שנים, על כן תבקש המאשימה לחלט התחייבות זו במסגרת גזר הדין. עוד הוסיף כי אין מקום להטיל על הנאשם במקרה זה ענישה בדמות עבודות שירות, וזאת בשל העובדה כי במסגרת גזר

הדין הנ"ל הוטל על הנאשם עונש של 3 חודשי מאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שירות, ועונש זה לא מנע מן הנאשם מביצוע אותם עבירות בהן הורשע, על כן אין להסתפק במקרה זה בענישה בדרך של עבודות שירות, אלא יש להטיל על הנאשם עונש לריצוי מאחורי סורג ובריח.

ב"כ המאשימה טען שמדובר בעבריון סדרתי שלא חדל מביצוע עבירות גם שנתפס פעם אחר פעם וגם לאחר הטלת עונשים. נמחק בהתאם להחלטה בגזר הדין.

ח. . על כן טען ב"כ המאשימה כי אין מקום לתת משקל משמעותי להמלצת שירות המבחן לפיה יש להסתפק בעונש מאסר שירוצה בדרך של עבודות שירות, והפנה **לבש"פ 5309/05 צמח נ' מד"י** ולדברי בית המשפט המחוזי בע"פ **(מחוזי מרכז) 45128-12-10 באזלאמיט נ' מד"י** התומכת בעמדת ב"כ המאשימה כי מוצו כלל הכלים העונשיים וכלל הניסיונות להביא את הנאשם לנהוג בדרך הישר וכי הוא לא יורתע מביצוע עבירות בעתיד ללא ענישה משמעותית הכוללת עונש מאסר בפועל שירוצה מאחורי סורג ובריח.

ט. עוד נטען כי בעת קביעת עונשו של הנאשם בתוך המתחם יש לתת משקל משמעותי לאינטרס "הרתעה אישית". ונוכח עברו הפלילי (5 הרשעות קודמות וכעת גזירת עונשו בביצוע 5 עבירות נוספות) יש לשקלל בקביעת העונש גם את ההגנה על שלום הציבור, וזאת בשל עבר פלילי משמעותי.

י. ב"כ המאשימה טוען כי יש להפעיל במקרה זה את עונש המאסר המותנה שהוטל על הנאשם במסגרת ההליך הקודם במצטבר, וכי במקרה זה אין טעמים מיוחדים המאפשרים סטייה מהוראות סעיף 58 לחוק העונשין, תשל"ז-1977. והביא לעניין זה את דבריו של בית המשפט העליון בע"פ **2336/16 מזראיב נ' מ"י** (פורסם בנבו: 14/12/2017, בפסק דינו של הש' מינץ פס' 32).

יא. לצורך קביעת העונש הראוי ב"כ המאשימה הפנה לת"פ 29843-09-16 **מד"י נ' חאתם נאסר**, לת"פ (טבריה) 46781-09-17 **מד"י נ' עאבדין (פורסם בנבו, 01/11/2018)** -, לעפ"ג (נצרת) 10699-08-20 **סמארה נ' מ"י (פורסם בנבו: 01/12/2020)**, לת"פ (טבריה) 29773-02-16 **מד"י נ' קרם** (לא פורסם בנבו, 12.07.18) ולת"פ **61519-07-22 מ"י נ' זרו** - הנאשם הורשע על סמך הודאתו בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום המתוקן ובעובדות כתב האישום בתיקים המצורפים (3 תיקים), בעבירות לפי חוק להגנת חיית הבר, התשט"ו-1955, עבירה לפי חוק גנים לאומיים, שמורות טבע, אתרים לאומיים ואתרי הנצחה, תשנ"ח-1998, וכן עבירה לפי תקנה 1 לתקנות להגנת חיית הבר (אזורים אסורים), תשל"א-1971. לנאשם הרשעה קודמת בגינה עומדת לנאשם תקופת מאסר על תנאי למשך 3 חודשים. בית המשפט קבע מתחם עונש הולם הנע בין מאסר בן מספר חודשים שיכול שירוצה בדרך של עבודות שירות ועד 12 חודשי מאסר בפועל. והטיל על הנאשם מאסר בפועל לתקופה של 6 חודשים, הפעלת מאסר על תנאי בן 3 חודשים במצטבר, וזאת לריצוי בדרך של עבודות

שירות, מאסר על תנאי, קנס בסך 20,000 ש"ח, חילוט התחייבות על סך 10,000 ש"ח, וכן התחייבות על סך 15,000 ש"ח.

יב. נטען כי עניינו של הנאשם הינו אחד מהמקרים החמורים שהובאו בפני בתי המשפט בארץ בכלל, ובפני מותב זה בפרט, הן ביחס להיקף העבירות בהן הורשע והן ביחס לעברו הפלילי, מקרה זה הינו מיוחד שבו יש מקום להעלות באמצעותו את רף הענישה כלפי עברייני הציד בכלל, והעבריינים הסדרתיים בתחום ציד החוחיות בפרט, והפנה לרע"פ 8122/12 **פחמאוי נ' מד"י (פורסם בנבו: 27/01/2013)** - שם נדחתה בקשתו של המערער אשר הורשע בעבירת החזקה של חיית בר מוגנת בבית משפט השלום, וגזר עליו מאסר על תנאי בן 7 חודשים, חילוט התחייבות קודמת, קנס בסך 10,000 ש"ח, והתחייבות בסכום של 15,000 ש"ח. בית המשפט המחוזי קיבל את ערעור המדינה על קולת העונש והחמיר את עונשו של המערער כך שהפעיל את המאסר על תנאי שעמד כנגד המערער. בית המשפט העליון דחה בקשתו בנימוק כי יש להחמיר בענישה הנוגעת לפגיעה בבעלי חיים. עוד הפנה לע"פ (נצרת) **59288-01-14 עאזם נ' מד"י (פורסם בנבו: 06/07/2014)** - המערער הורשע לאחר ניהול הוכחות בבית משפט השלום בעבירות של ציד חיית בר מוגנת, ציד ללא רישיון, ציד מתוך כלי רכב ממונע והחזקת חיית בר מוגנת, ונידון ל-6 חודשי מאסר על תנאי, התחייבות בסך 12,000 ש"ח וכן קנס בסך 12,000 ש"ח. הוגש ערעור על חומרת העונש, בית המשפט המחוזי קיבל חלקית את הערעור והעמיד את הקנס על סך 8,500 ש"ח, את יתר רכיבי הענישה התיר על כנו. ולע"פ 37322-02-18 **חאג' נ' מד"י**.

יג. לאור האמור לעיל מבקש ב"כ המאשימה למקם את הנאשם ברף הגבוה של מתחם העונש ולהטיל על הנאשם עונש מאסר בפועל בהיקף שלא יפחת מ-18 חודשי מאסר בפועל, וכן לקבוע כי עונש המאסר המותנה בן 7 חודשים ירוצה במצטבר, בסך הכל 25 חודשי מאסר בפועל. ביחס לרכיב הקנס, יש להטיל קנס שלא יפחת מ-40,000 ש"ח, וזאת בהתחשב במצבו הכלכלי של הנאשם והתחייבות בסך 30,000 ₪ שיש להפעיל בעניינו. עוד ביקש להטיל על הנאשם בנוסף ענישה נלווית מרתיעה של מאסר על תנאי והתחייבות גבוהה שיהיה בהם כדי להרתיע את הנאשם מלחזור ולבצע את העבירות בהן הורשע.

טיעוני ב"כ הנאשם:

א. ב"כ הנאשם סקר את תולדות חייו המורכבות במיוחד של הנאשם... נמחק בהתאם להחלטה בגזר הדין.

ב. עוד הוסיף ב"כ הנאשם כי הנאשם הודה בכתב האישום המתוקן, וכן במספר כתבי האישום המצורפים, וכי מאז עבירות אלה, הנאשם לא הסתבך עם החוק. מבקש מבית המשפט להתעלם מעובדות כתב האישום החדש שהוגש נגד הנאשם. לטענתו מדובר

בכתב אישום בו הנאשם מבקש לנהל הגנתו עד תום ולהוכיח את חפותו, עוד טען ב"כ הנאשם כי כתב האישום החדש הוגש במטרה לבטל את הסדר הטיעון שהוגש בין הצדדים.

ג. העבירות בתיק זה ובתיקים המצורפים הינן עבירות שבוצעו בין השנים 2019-2021. נוכח חלוף הזמן הרב מאז ביצוע העבירות אין כל הצדקה להטיל על הנאשם עונש מאסר לריצוי מאחורי סורג ובריח.

ד. טען שמדובר בנאשם שהינו אדם נורמטיבי, שפניו לשיקום ולטיפול במשפחתו, העבירות בהן הודה ישנות יחסית, אין תיקים חדשים לחובתו, ושירות המבחן נתן בעניינו המלצה חיובית לשקול מאסר בפועל שירוצה בעבודות שירות. עוד הוסיף כי להטלת עונש מאסר בפועל עלולות להיות השלכות קשות ומרחיקות לכת על הנאשם- תפגע בשיקומו ותחזירו בחזרה לעולם הפשע.

ה. ב"כ הנאשם טען כי בהתאם להמלצת שירות המבחן יש לשקול הטלת מאסר בדרך של מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות, ושב על המלצה זו גם לאחר שהובהר לשירות המבחן כי לחובת הנאשם עומד מאסר מותנה.

ו. עוד טען ב"כ הנאשם כי המאסר המותנה אשר עומד לחובתו של הנאשם מיום 01.11.18 בגין עבירות משנת 2015 ו-2016, נגרר על ידי הנאשם ללא ידיעתו על קיומן וזאת בשל כך שהתביעה לא עתרה בעבר במסגרת תיקים אחרים בהם נדון הנאשם להפעלת המאסר המותנה.

ז. ב"כ הנאשם הפנה לדו"ח הועדה הציבורית לבחינת מדיניות הענישה והטיפול בעבריינים - בראשות כב' השופטת דורנר. טען כי בהתאם לדו"ח זה יש מקום לצמצם את השימוש במאסרים במקרים בהם המאסר אינו הכרחי להגבלת יכולת העבריינים שהמסוכנות שלהם לחברה גבוהה והרחבת השימוש בעונשים זולים יותר ויעילים יותר, העומדים בעיקרון ההלימה ובכך להביא להקצאה יעילה ונכונה יותר של המשאבים המופנים לטובת הנושא.

ח. ביחס להפניית ב"כ המאשימה לת"פ 61519-07-22 מד"י נ' זרו, טען ב"כ הנאשם כי בעניין זרו צורפו 4 כתבי אישום כאשר תלוי ועומד נגד הנאשם מאסר על תנאי חב הפעלה. וכי במקרה הנ"ל שירות המבחן לא בא בהמלצה טיפולית/שיקומית ואף ציין בתסקיר שהנאשם אינו לוקח אחריות מלאה עליו מעשיו ויש להטיל ענישה מוחשית ומציבת גבולות כמאסר בדרך של עבודות שירות. ניתן לומר כי עניין זרו חמור מהתיק שבפנינו בהעדר המלצה של שירות המבחן, נסיבותיו האישיות של זרו לעומת נסיבותיו האישיות החריגות של הנאשם בתיק זה.

ט. עוד טען ב"כ הנאשם כי מבקש שהפעלת המאסר המותנה בעניינו תיעשה בחופף לכל מאסר שיוטל עליו, ובאופן שיוכל הנאשם לרצות את מאסרו בדרך של עבודות שירות ולטענתו כל ענישה אחרת אשר תוטל על הנאשם תחטיא את המטרה, תחזיר את הנאשם לעולם העברייני, תנתק אותו ממשפחתו ותפגע בסיכויי שיקומו.

י. ביחס לחריגה ממתחם העונש ההולם, טען ב"כ הנאשם כי במקרה זה יש לראות את הפן השיקומי של הנאשם בקביעת עונשו, ולשקול שיקול זה של שיקומו של הנאשם כדי להביא לחריגה לקולא, והפנה לע"פ 8480/12 **אגאו בלצאו נ' מ"י** (פורסם בנבו: 23/01/2013).

יא. ב"כ הנאשם טען כי במקרה זה יש להעדיף את הפן השיקומי על פני השיקול ההרתעתי, ובשל נסיבותיו המיוחדות של תיק זה יש להסתפק בעונש מאסר שירות בדרך של עבודות שירות, וכן קנס מידתי, תוך התחשבות במצבו הכלכלי של הנאשם.

דברי הנאשם לעונש: נמחק בהתאם להחלטה בגזר הדין.

7. דין והכרעה:

בעקבות תיקון 113 לחוק העונשין מלאכת גזירת הדין מורכבת משלושה שלבים עיקריים כלהלן:

א. קביעת מתחם העונש ההולם (סעיף 40ג לחוק העונשין).

ב. בחינה האם יש מקום לחרוג ממתחם העונש ההולם בין לקולא ובין לחומרא (שיקום, הגנה על שלום הציבור).

ג. קביעת העונש המתאים בתוך מתחם העונש ההולם (סעיף 40ג(ב) לחוק).

במקרה שלפנינו, ב"כ המאשימה טען לחמישה אירועים נפרדים וכי מדובר במעשים נפרדים ומשכך יש לקבוע מתחם עצמאי לכל אירוע וזאת בשל העובדה כי סדרת האירועים התרחשה על פני תקופה של כמעט שנתיים, ובפער זמנים משמעותי בין כל אירוע וכן במקומות שונים. ב"כ הנאשם לא נתן לכך התייחסות בטיעונו לעונש.

לאחר עיון בכתב האישום ובכתבי האישום המצורפים בגינם הורשע הנאשם מצאתי כי אומנם קיים פער זמנים בן שנה וחצי בביצוען של העבירות (14.06.19, 20.06.20, 23.05.20, 15.09.20, 20.02.21), עבירות אשר בוצעו במקומות שונים אך קיים קשר הדוק בין העבירות אשר מהוות חלק מאותה תכנית עבריינית וקיים קשר "ענייני והדוק" בין הפעולות אשר ביצע הנאשם באירועים מושא כתבי האישום והכל תוך פרק זמן קצר של כשנה וחצי. העבירות מתמקדות בנזקים שנגרמו לחיות בר מוגנות והכל כתוצאה מהתנהגותו הדומה של הנאשם ובאינטרס החברתי הזהה שנפגע. מכאן אני קובע כי מדובר באירוע אחד בגינו יש לקבוע מתחם עונש הולם אחד.

אעמוד על שלושת השלבים:

השלב הראשון, קביעת מתחם העונש ההולם:

א. הערך החברתי המוגן שנפגע מביצוע העבירות ובמידת הפגיעה בו:

הערך החברתי שנפגע הינו פגיעה בחירותם ושלומן של חיות הבר המוגנות, והגנה עליהם בכלל ובסביבתם הטבעית בפרט.

כמו כן, אינטרס נוסף אשר נפגע בציד חיות בר מוגנות והחזקתן הינו הרצון האנושי הקולקטיבי בשימור הסביבה האקולוגית אשר מתערערת במעשי הציד הבלתי חוקי.

בע"פ (מרכז) 45128-12-10 - עלאא באזלאמיט ואח' נ' מדינת ישראל, פורסם במאגרים המשפטיים נקבע על ידי בית המשפט בעניינה של עבירת הציד הבלתי חוקי כי:

"על ביהמ"ש להילחם בתופעה של ציד בלתי חוקי ולהכביד ידו על מבצעי עבירה כאמור עד כי תהפוך בלתי כלכלית ובלתי כדאית לעוסקים בה. רק ענישה של ממש תביא להרתעה ויהא בה כדי להציל את נוף ארצנו."

בע"פ (מרכז) 45128-12-10 עלאא באזלאמיט נ' מדינת ישראל (פורסם במאגרים משפטיים 15.05.11) נאמר לעניין ציד החוחיות בישראל:

"החוחית היא ציפור שיר צבעונית, חיית בר מוגנת, שבשל יופייה היא מהווה מטרה לצידים אשר צדים אותה לצורך גידולה בשבי. לעיתים מכליאים אותה עם הציפור קנרית וסוחרים בבן הכלאיים, המכונה בערבית "בנדוק" (ממזר), שלו שירה נאה."

המחוקק אף הביע דעתו בעניין הצורך בהחמרת הענישה בתיקון החוק (תיקון מס' 6 תשס"ט-2008), ובו הוגדל גובה הקנס המירבי לכפל הקנס שנקבע בסעיף 61(א)(3) לחוק העונשין. יחד עם זאת, נותר העונש בגין עבירת הציד מאסר על שנתיים והעונש בגין החזקת חיית בר מוגנת על שנת מאסר בלבד.

במקרה שבפני מידת הפגיעה בערך המוגן הינה ברף בינוני - גבוה שעה שמדובר בחמישה אירועים בהם פגע הנאשם בלא פחות מ-41 ציפורים מסוג חוחית ושני ציפורים מסוג פשוש במשך תקופה של כשנה וחצי, וכל זאת תוך התארגנות בצוותא בהיקף ממשי, בצידה ללא רישיון (בארבעת מכתבי האישום), בשימוש ברשתות וציוד נוסף לצורך ביצוע

העבירה (בשלושה מכתבי אישום), בהחזקת חיית בר מוגנת (בכל כתבי האישום). ובנוסף בהתאם לכתב האישום השני שצורף פגיעה בחי בשמורת טבע והכנסת חומר זר לשמורת טבע בכך ניסיון לפגוע בחיות הבר במקום בו אמורות להרגיש בטוחות ביותר.

הנאשם פעל בצוותא עם יתר הנאשמים תוך תכנון מוקדם וקפדני ולא בלהט הרגע, הנאשמים הגיעו מהמרכז במיוחד לשם ביצוע העבירה. ב-3 אירועים (כתב האישום השני השלישי והחמישי) הם פרסו זירות ציד והשתמשו בחוחית פיתיון, באישום החמישי הולבשה על שתיים מבין החוחיות רתמה לשם צידתן של חוחיות אחרות והניחו במקום מכשיר קולות המפיק קולות ציפורים במטרה להקל על פעולת הציד.

ב. "מידת הנזק" שנגרם או שהיה צפוי להיגרם מביצוע עבירה של החזקת חיית בר מוגנת הינה פונקציה של מספר גורמים:

א. סוג החיה אותה ביקש הנאשם לצוד, מידת נדירותה של אותה חיה, המאפיינים הייחודיים שבה, מידתה של סכנת ההכחדה בה מצויה החיה הניצודה, היקף ומהות האמצעים שננקטים על ידי הרשויות לשם הגנה על שלומה של החיה המוגנת בסביבתה הטבעית, מידת נפיצותן של העבירות שפוגעות באותה חיה מוגנת.

ב. קיימת חשיבות למספר החיות המוגנות שניצודו שלא כדין. אין דינו של מי שצד חוחית אחת כדינו של מי שצד עשרות חוחיות.

במקרה דנן עסקינן בצייד חיות בר מסוג חוחית הינה חיית בר מוגנת הנמצאת בשנים האחרונות במתקפת צייד בלתי חוקי, בעיקר על ידי חובבי ציפורים שגם סוחרים בהן, מכילאים אותן עם זנים אחרים למטרות רווח. התוצאה הינה כי החוחית נתונה בסכנת הכחדה. בפני בית משפט זה מובאים לדין נאשמים רבים באשמה כי ביצעו עבירות ציד בלתי חוקי בכלל ועבירות ציד חוחיות באמצעות רשתות בפרט וניכר כי אין מדובר בתופעה זניחה או ספורדית.

עוד קיימת חשיבות לעובדה כי הנאשם הורשע בציד חוחיות רבות יחד עם הנאשמים הנוספים, סיוע בעבירת ציד והחזקת חוחיות של כ-41 חוחיות ו-2 פשושים ויש בכך כדי להצביע על היקף נזק בינוני עד גבוה ופגיעה פוטנציאלית רבה יחסית באוכלוסיית החוחיות עקב המעשים.

ג. מדיניות הענישה הנוהגת בעבירות על חוק להגנת חיית הבר:

מעיון בפסיקה הנוהגת, גזרי הדין אשר ניתנו על ידי מותב זה והחלטות בית המשפט המחוזי בנוף הגליל-נצרת ובית המשפט העליון עולה כי קיימת מגמת החמרה בענישה

לרבות ענישה כספית הנוהגת בגין עבירות החזקת חיית בר מוגנת, ציד חיית בר מוגנת בכלל ועבירות ציד של חוחיות בפרט. להלן התייחסות לפסיקה הנוהגת בנסיבות דומות ככל הניתן:

א. **בת"פ (שלום טבריה) 59310-07-15 מד"י נ' קוואסמי ואח', לא פורסם**
(19/1/16) הורשעו כל אחד מהנאשמים על פי הודאתם בצייד 9 חוחיות באמצעות רשת ונדונו לעונשי מאסר מותנה, קנס בסך 11,500 ₪ וחתימה על התחייבות כספית בסך 30,000 ₪.

ב. **בת"פ (שלום טבריה) 22845-02-14 מד"י נ' בדראן ואח', לא פורסם**
(2/12/15) נדון נאשם 3 על פי הודאתו בעבירת ציד 20 חוחיות באמצעות רשתות ונדון לעונשי מאסר מותנה, קנס בסך 13,000 ₪ וחתימה על התחייבות כספית בסך 15,000 ₪.

ג. **בת"פ (שלום טבריה) 53395-03-22 מד"י נ' אדהם אבו זידאן (פורסם בנבו,**
24.06.24) הנאשם 1 הורשע בעבירות איסור צידה ללא רישיון ציד או היתר ועבירת איסור החזקת חיית בר מוגנת. הנאשם צד צבי ארץ ישראלי אשר הינו חיה מוגנת. בית המשפט הטיל עליו מאסר בפועל למשך 6 חודשים אשר ירוצה בעבודות שירות, מאסר מותנה וקנס.

ד. **בע"פ (מחוזי-נצרת) 26784-04-16 מסאורה נ' מד"י (07.06.16) השית**
בית המשפט על כל אחד מהנאשמים אשר צדו 6 חוחיות ושלדג לבן חזה קנס בסך 14,500 ₪ ומאסר מותנה וזאת לאחר שהורשעו בתום ניהול ראיות. בערעור אשר הוגש לבימ"ש המחוזי הורה בימ"ש המחוזי על הפחתת עונש הקנס לכדי 10,000 ₪ על כל נאשם תוך שנתן דעתו להעדר עבר פלילי. בימ"ש המחוזי אימץ מתחם העונש ההולם אשר נע על פי החלטת בימ"ש קמא בן 5,000 ₪ ל-16,000 ₪.

ה. **ברע"פ 8819/20 היתם נ' מד"י (31.12.20) הנאשם הורשע על פי הודאתו**
בשלושה כתבי אישום המייחסים לו 4 עבירות של ציד חיית בר מוגנת ללא רישיון, 3 עבירות של ציד בשיטות אסורות, 4 עבירות של החזקת חיית בר מוגנת ו-3 עבירות של ציד באזור אסור. בית משפט קמא (מותב זה) גזר עליו 9 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי, קנס בסך 15,000 ₪ והתחייבות בסך 20,000 ₪. בית המשפט המחוזי הפחית עונשו ל-6 חודשי מאסר בפועל. בקשת רשות ערעור נדחתה.

א. בעפ"ג **13130-07-18** נסאר נ' מד"י [פורסם בנבו] ועפ"ג (מחוזי-נצ')

9802-07-18 מד"י נ' נסאר [פורסם בנבו] המערער הורשע על

פי הודאתו בשני אישומים שעניינם איסור החזקת חיית בר מוגנת, צייד חיית בר מוגנת ללא רישיון צייד או היתר, צייד בשיטות אסורות (מלכודות) וצייד באזור אסור. בית משפט קמא (מותב זה) דן הנאשם לשני חודשי מאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שירות, מאסרים מותנים, קנס בסך של 12,000 ₪ והתחייבות להימנע מביצוע עבירה. בית המשפט המחוזי קיבל באופן חלקי ערעור המאשימה על קולת העונש והחמיר בעונשו של הנאשם במובן זה שתקופת המאסר בפועל הועמדה על 4 חודשים אותם יישא הנאשם בדרך של עבודות שירות.

ז. בעפ"ג (מחוזי-נצ') **41431-09-18** קרם נ' מד"י [פורסם בנבו] המערער

הורשע על פי הודאתו בביצוע עבירות ציד חיית בר מוגנת, עבירת החזקת חיית בר מוגנת, עבירת איסור צידה ללא רישיון ציד או היתר וכן עבירת ציד באמצעות רשתות. בית המשפט קמא (מותב זה) דן הנאשם ל 6 חודשי מאסר בפועל והפעלת מאסר על תנאי בן 12 החודשים באופן שהמאסר על תנאי ירוצה בחופף למאסר שהוטל על הנאשם בתיק זה ובסה"כ הנאשם ירצה 12 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי, קנס בסך של 24,000 ₪ והתחייבות (ת"פ **29773-02-16** שלום טב') [פורסם בנבו]. הערעור על חומרת הענישה שהגיש הנאשם לבית המשפט המחוזי נדחה בהסכמה וגזר הדין נותר בעינו.

ח. בת"פ (שלום טב') **1893-11-21** מדינת ישראל נ' יוסף אבו עצב (נבו)

8.4.2025 הנאשמים 1 ו-3 הואשמו בכתב האישום המתוקן ובצירוף כתב אישום נוסף בעבירות ציד חיית בר מוגנת ללא רישיון, עבירת ציד בשיטות אסורות (רשתות) וצייד באזור אסור. מדובר בצייד של כ-60 חוחיות. בית המשפט קבע מתחם עונש: החל ממאסר מותנה וכלה ב-10 חודשי מאסר בפועל וכן עונשים נלווים אפשריים של קנס כספי הנע בין 10,000 ₪ ל - 30,000 ₪ והתחייבות. על נאשם 1 (לחובתו 8 הרשעות קודמות בעבירות דומות בנוסף להרשעות פליליות אחרות ושני מאסרים על תנאי תלויים ועומדים) הוטל עונש של סה"כ 9 חודשי מאסר בפועל שירוצו בעבודות שירות, מאסר על תנאי, קנס על סך של 15,000 ₪ והתחייבות על סך של 35,000 ₪. על נאשם 3 (נעדר הרשעות קודמות) הוטל עונש 3 חודשי מאסר בפועל שירוצו בעבודות שירות, מאסר על תנאי, 15,000 ₪ והתחייבות על סך 15,000 ₪.

ט. בת"פ (של' טב') **61519-07-22 מד"י נ' זרו** (13.02.25 לא פורסם בנבו)
אליו הפנה ב"כ המאשימהשם הורשע הנאשם ב-4 כתבי אישום
שונים. נקבע מתחם ענישה החל ממאסר בן מספר חודשים שיכול
וירוצה בעבודות שירות ועד 12 חודשי מאסר בפועל וכן עונשים
נלווים אפשריים של קנס כספי הנע בין 10,000 ₪ ל - 30,000 ₪
והתחייבות.

לנאשם הרשעה קודמת בעבירות דומות ומאסר על תנאי תלוי ועומד- בית המשפט
הטיל על הנאשם עונש של סה"כ 9 חודשי מאסר בפועל אשר ירוצו עבודות שירות,
מאסר על תנאי, קנס על סך 20,000 ₪, התחייבות על סך 15,000 ₪, חילוט
התחייבות 10,000 ₪ ופסילת רישיון על תנאי.

ב"כ הנאשם טען כי השוואה לנאשם זה אינה ראויה משמדובר במקרה חמור
מהמקרה שבפני. יחד עם זאת מצאתי כי השוני בין הנאשמים אינו כה רב שעה
שהנאשם האחר נדון בגין 4 מקרים (ולא חמישה), בית המשפט נתן את דעתו לכך
שבמרבית המקרים בהם הורשע הנאשם האחר הוא לא שימש כמבצע העיקרי,
לעומת המקרה שבפני אך מאידך גיסא הנאשם האחר לא קיבל אחריות מלאה
למעשיו בפני שירות המבחן ונעדר תובנה לחומרת מעשיו - גישות בהן לא אוחז
הנאשם שבפני.

ד. ההיבט הכלכלי של הנאשם

על פי הוראות סעיף 40 ח', לחוק העונשין, בקביעת מתחם הענישה ההולם שומה על
בית המשפט לבחון את יכולתו הכלכלית של הנאשם כחלק מהשיקולים לקביעת מתחם
הענישה, ולמעשה, ניתן לומר כי באשר לעונש הקנס, קיימת אינדיוידואליות בקביעת
מתחם העונש הנובעת מכך שבקביעת מתחם זה, אין בוחנים רק את הנסיבות הקשורות
בביצוע העבירה, אלא גם את יכולתו הכלכלית של הנאשם.

נמחק בהתאם להחלטה בגזר הדין.

אוסף כי במקרה שבפני יש לתת משקל של ממש בקביעת גובה הקנס לעבירות שביצע
הנאשם אשר הינן מטבען עבירות כלכליות המבוצעות מטעמים כספיים בעיקר.

ה. נוכח האמור לעיל, מידת הפגיעה בערכים המוגנים, הנסיבות הקשורות בביצוע
העבירה ומדיניות הענישה הנוהגת אני קובע כי מתחם העונש ההולם הינו
החל ממאסר בן מספר חודשים שיכול וירוצה בעבודות שירות ועד 14 חודשי

מאסר בפועל וכן עונשים נלווים אפשריים של קנס כספי הנע בין 10,000 ₪ ל - 30,000 ₪ וחתימה על התחייבות כספית.

ו. סטייה ממתחם העונש הראוי:

לנוכח הפגיעה בערכים המוגנים, חומרת העבירות בהן הורשע הנאשם, חלקו בביצוע העבירות בצוותא והיעדר המלצה טיפולית לא מצאתי מקום לסטות לקולא ממתחם העונש ההולם.

יחד עם זאת, לאור מדיניות הענישה הנוהגת, הודאתו של הנאשם, הבעת החרטה, חלוף זמן ניכר מביצוע העבירות, המלצת שירות המבחן והיותו של מתחם העונש ההולם רחב דיו לא מצאתי מקום לסטות לחומרא ממתחם העונש ההולם.

ז. קביעת העונש הראוי:

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה:

לצורך קביעת העונש המתאים בתוך מתחם העונש ההולם לקחתי בחשבון הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה:

א. פגיעת העונש בנאשם

אין ספק כי שליחתו למאסר מאחורי סורג ובריא תפגע בו ובבני משפחתו פגיעה קשה וזאת הן נוכח הנסיבות המשפחתיות הקשות שפקדו את הנאשם ומשפחתו... לא מצאתי כי הטלת עונש מאסר אותו יישא הנאשם בעבודות שירות יפגע בו פגיעה אנושה. קביעה זו תואמת את התרשמות שירות המבחן הגם שלא נעלמה מעיניו של בית המשפט העובדה כי זו התייחסה לתיק העיקרי ולא לתיקים המצורפים והעובדה כי זהו לא עונש המאסר הראשון שירצה.

ב. הנאשם הודה בעובדות כתב האישום ובכתבי האישום בתיקים המצורפים ובכך חסך זמן שיפוטי יקר.

ג. לחובתו של הנאשם 5 הרשעות קודמות במעשים דומים לאלה שהורשע בתיק זה. לנאשם הרשעה קודמת (ת/3) מיום 01.11.18, שם הורשע בעבירות

של צייד, צייד בשיטות אסורות והחזקה, שם נידון הנאשם ל-7 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים ולהתחייבות בסך 30,000 ש"ח למשך 3 שנים.

ד. **חלופת הזמן** בתיק העיקרי הוגש כתב האישום ביום 31.05.21 לאחר כשנתיים מיום ביצוע העבירות (14.06.19). בתיקים המצורפים הוגש כתב אישום השני ביום 14.04.22 בחלופת כשנתיים מיום ביצוע העבירות (20.06.20), בכתב האישום השלישי ביום 14.04.22 ובחלופת כשנתיים מיום ביצוע העבירות (23.05.20), בכתב האישום הרביעי ביום 31.01.23 בחלופת כשלוש שנים מיום ביצוע העבירות (15.09.20) ובכתב האישום החמישי ביום 31.01.23 ובחלופת כשנתיים מיום ביצוע העבירות (20.02.21). ב"כ המאשימה לא התייחס בטיעונו לחלופת הזמן. לעומתו ב"כ הנאשם טען כי נוכח חלופת הזמן הרב מאז ביצוע העבירות אין כל הצדקה להטיל על הנאשם עונש מאסר לריצוי מאחורי סורג ובריח. בהקשר זה מצאתי כי חל שיהוי בהגשת כתבי האישום ויש לזקוף שיהוי זה לקולת הנאשם.

ה. שיקול הרתעת היחיד

נוכח חומרת העבירות בהן הורשע הנאשם, העובדה כי שב לסורו בחלופת חודשים בודדים מעת ביצוע העבירות החמורות בתיק העיקרי נמחק בהתאם להחלטה בגזר הדין. יש מקום לגזור על הנאשם עונש ראוי אשר ירתיעו מלשוב לסורו. זאת ועוד, הנאשם לא נרתע מלבצע העבירות למרות מאסר על תנאי שהיה תלוי ועומד כנגדו.

ט. שיקול הרתעת הרבים

שיקול להחמרה בעונש של הנאשם הינו הצורך בהרתעת הרבים במקרה של עבירת ציד חיות בר מוגנות בלא היתר והתעללות בבעלי חיים בכלל, ציד חוחיות בפרט.

בתי המשפט עמדו בעבר על העובדה כי בחלק גדול מתיקי החקירה בעבירת ציד בלתי חוקי נדרש בית המשפט לראיות שעיקרן נסיבתיות וזאת לאור תחומי המחיה רחבי ההיקף בהם מצויות חיות הבר המוגנות ובהם פועלים עברייני הציד הבלתי חוקי המקשים על איסוף ראיות ישירות כך שלרוב נדרשת הרשות לאסוף ראיות נסיבתיות. עובדה זו מקשה על הבאתם של עבריינים לדין והרשעתם לא אחת בדין.

פועל יוצא מן הקושי הראייתי הניצב בפני רשויות האכיפה הינו קושי באיתור עבריינים והעמדתם לדין בגין ביצוע עבירות ציד בלתי חוקי.

כמו כן יש לתת משקל למניע הכלכלי העומד לנגד עיני מבצעי עבירות אלו והצורך בהרתעת אלו המבקשים למצוא מזור לקשייהם הכלכליים בביצוע עבירות אלו.

י. עתירת המאשימה להפעלת המאסר על תנאי

במסגרת ת"פ (שלום-טבריה) 31412-05-17 **מדינת ישראל נ' אבו רמילה ואח' (ת/3)** גזר מותב זה על הנאשם ביום 01.11.18 מאסר מותנה בגין ביצוע עבירות איסור צידת חיית בר מוגנת ללא רישיון ציד או היתר, איסור ציד בשיטות אסורות (שימוש ברשתות) ועבירת איסור החזקת חיית בר מוגנת.

ההלכה לעניין הפעלת מאסר על תנאי עולה ברע"פ 2472/15 שורצמן נ' מדינת ישראל (פורסם במאגר משפטי 21.05.15), שם נקבע שהמטרה העיקרית בהטלת מאסר על תנאי היא לשרת את גורם ההרתעה "**ככלל, עונש המאסר על תנאי מתפרש על פני קשת רחבה של עבירות, ואינו נוגע אך ורק לעבירה הספציפית בה הורשע הנאשם**". אם כן וכפי שנקבע בפסיקה, המבחן העיקרי לעניין הפעלתו של עונש מאסר על תנאי, הינו "**מבחן מהותי-ענייני**", אשר במסגרתו נבחנת התנהגותו הפלילית של הנאשם, בעת ביצוע העבירות שבהן הוא הורשע, תוך התאמתה ליסודות עבירת התנאי (ראה ע"פ 49/80 מסילתי נ' מדינת ישראל בעמ' 811; וראו גם ע"פ 7176/04 תלמי נ' מדינת ישראל, ע"פ 1876/00 מדינת ישראל נ' גוטמן, פ"ד נד(3) 145, 151 (2000)).

בענייננו, הנאשם ביצע עבירות לפי חוק להגנת חיית הבר ב-5 הזדמנויות בתוך תקופת התנאי (במסגרת כתב האישום הראשון ביום 14.06.19, כתב האישום השני ביום 20.06.20, כתב האישום השלישי ביום 23.05.20, כתב האישום הרביעי ביום 15.09.20 וכתב האישום החמישי ביום 20.02.21).

לאור האמור לעיל, מצאתי כי יש מקום להיעתר לבקשת המאשימה ולהורות בתיק שבפני על הפעלת המאסר המותנה שהוטל על הנאשם בתיק ת"פ 31412-05-17 מדינת ישראל נ' אבו רמילה ואח' (שלום טבריה).

באשר לעתירת הנאשם לחפיפת המאסר על תנאי אשר תלוי ועומד כנגדו (7 חודשים) אפנה לסעיף 58 לחוק העונשין:

"מי שהוטל עליו עונש מאסר בשל עבירה נוספת והופעל נגדו עונש המאסר על תנאי, ישא, על אף האמור בסעיף 45, את שתי תקופות המאסר בזו אחר זו, זולת אם בית המשפט שהרשיעו בשל העבירה הנוספת ציווה, מטעמים שיירשמו, ששתי התקופות כולן או מקצתן יהיו חופפות."

מבדיקת המוצגים ת/3 ות/4 ולאור דברי המאשימה עולה כי הן ת/3 והן ת/4 אינם מוזנים במרשם הפלילי של הנאשם. לאור כך לא הופעל המאסר על תנאי שהוטל בתיק ת"פ 31412-05-17 (שלום טב'), ת/4, במסגרת תיק 8305-01-20 (שלום אשקלון), ת/3. יחד עם זאת לא נטען בפני כי אין בסמכות בית המשפט להפעילו ואכן נראה כי העובדה שהנאשם "נהנה" עקב טעות המאשימה בתיק 8305-01-20 שעה שלא הופעל המאסר על תנאי אינה יכולה להועיל לו פעם נוספת בתיק שבפניי. **טוב תעשה המאשימה אם תפעל בדחיפות להזנת גזרי הדין שניתנים בתיקיה במרשם הפלילי.**

יחד עם זאת, לאחר עיון בטיעוני הצדדים, נסיבות התיק, נוכח חלוף הזמן ומדיניות הענישה הנהוגה מצאתי באופן חריג כי יש מקום להורות על חפיפה חלקית של עונש המאסר על תנאי. הנאשם שבפני הודה ולקח אחריות על מעשיו בתיק זה ובארבעה תיקים נוספים שצורפו, חסך זמן שיפוטי, חל שיהוי בהגשת כתבי האישום והמלצת שירות המבחן במקרה זה שלא להורות על שליחת הנאשם למאסר מאחורי סורג ובריח (שהרי זו היתה התוצאה המסתברת הלכה למעשה מהפעלת המאסר על תנאי כולו במצטבר ללא סטיה לקולא ממתחם העונש ההולם).

לענייננו אפנה אף להמלצות הועדה הציבורית לבחינת מדיניות הענישה והטיפול

בעבריינים אשר פרסמה המלצותיה באוגוסט 2015 ואשר עמדה על הנזק החברתי והשיקומי המוכח שבכליאת עבריינים, למעט המקרים בהם נדרשת הרחקת עבריינים לצורך הגנה על החברה מפני ביצוע עבירות נוספות ולא כך הוא במקרה שבפני.

לאור כל האמור לעיל, מצאתי כי יש מקום לגזור עונש כולל על הנאשם ברף הבינוני של מתחם העונש ההולם נוכח הפגיעה בערך המוגן, מדיניות ענישה נהוגת בעבירות דומות, עברו הפלילי של הנאשם, הפגיעה המצטברת בערכים המוגנים בביצוע העבירות וגורמי סיכון ומאידך גיסא הודאתו של הנאשם בהזדמנות הראשונה, חסכון בהעדתם של כלל עדי התביעה בחמישה תיקים שונים, הבעת החרטה, השיהוי בהגשת כתבי האישום והמלצת בית המשפט לה מצאתי לתת משקל של ממש במקרה זה.

עוד נתתי דעתי במסגרת קביעת העונש הראוי בעניינו של הנאשם לנסיבותיו האישיות - המשפחתיות, הפגיעה הקשה בנאשם ומשפחתו באם יוטל עליו מאסר מאחורי סורג ובריח וחסכון בזמן שיפוטי בהתייחס לחמשת כתבי האישום, זאת אל מול אינטרס הגמול, הרתעת היחיד והרבים.

כל אלו מובילים למסקנתי כי יש מקום במקרה זה להטיל על הנאשם מאסר בפועל כולל בדרך של עבודות שירות ברף הגבוה הקבוע על פי חוק אשר לא יפגע בנאשם פגיעה אנושה אך ירתיעו מביצוע עבירות דומות בעתיד.

בקביעת שיעור הקנס נתתי משקל לפגיעה בערכי הטבע המוגנים פעם אחר פעם, היעדר קושי כלכלי מוכח באסמכתאות, מדיניות הענישה הנוהגת והצורך להרתיע הנאשם מביצוע עבירות דומות בעתיד. זאת לצד התחשבות מסוימת בסכום הגבוה של ההתחייבות עליה חתם הנאשם בת"פ 31412-05-17 **מדינת ישראל נ' אבו רמילה ואח'** (שלום טבריה) ושתחולט בגזר דין זה (בית המשפט מצא כי אכן הנאשם חתם ע"ג כתב ההתחייבות כנדרש ואכן לא נטען אחרת בטיעוני ב"כ הנאשם לעונש).

לאור כל האמור לעיל, לאחר שמיעת טיעוני ב"כ המאשימה, טיעוני ב"כ הנאשם והנאשם, בנסיבות הקשורות בביצוע העבירה ואלו שאינן קשורות בביצוע העבירה הנני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר בפועל לתקופה של 6 חודשים.

אני מורה על הפעלת מאסר על תנאי בן 7 חודשים שהוטל על הנאשם במסגרת ת"פ 31412-05-17 **מדינת ישראל נ' אבו רמילה ואח'** (שלום טבריה) וזאת באופן שארבעה חודשים יופעלו בחופף לעונש המאסר שהוטל על הנאשם בתיק זה ושלושה חודשים במצטבר.

סה"כ מאסר שירצה הנאשם בתיק זה 9 חודשי מאסר בפועל אותם יישא הנאשם בעבודות שירות.

הנאשם יישא את עבודות השירות בהתאם לחוות הדעת שהתקבלה.

תחילת עבודות השירות ביום 16.10.2025 שעה 08:00 הנאשם יתייצב במועד זה במשרדי הממונה על עבודות השירות שלוחת מרכז- סלמה 53, ת"א- בניין משרד הפנים.

הנאשם מוזהר כי במהלך עבודות השירות יהיה הנאשם נתון במעקב של בדיקות שתן. סירוב לעריכת בדיקת שתן או בדיקה עם ממצאים חיוביים, שתיית אלכוהול או הגעה בגילופין יהוו עילה להפסקה מנהלית וריצוי יתרת המאסר בפועל מאחורי סורג ובריא.

כמו כן הובהר לנאשם כי מדובר בתנאי העסקה קפדניים וכל חריגה מכללים אלו יש בה כדי להפסיק את עבודות השירות וריצוי יתרת העונש במאסר בפועל מאחורי סורג ובריא.

ב. מאסר על תנאי לתקופה של 6 חודשים והתנאי הוא כי במשך 3 שנים החל מהיום לא יעבור עבירה של החזקת חיית בר מוגנת ולפי חוק להגנת חיית בר מוגנת ויורשע

בגינה בתקופת התנאי או לאחריה.

ג. מאסר על תנאי לתקופה של 12 חודשים והתנאי הוא כי במשך 3 שנים החל מהיום לא יעבור עבירה של צידה ללא רישיון ציד או היתר או סיוע לביצועה לפי החוק להגנת חיית הבר ויורשע בגינה בתקופת התנאי או לאחריה.

ד. קנס בסך 20,000 ש"ח או 120 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-40 שיעורים חודשיים שווים ורצופים, תשלום ראשון עד יום 01.10.2025 ובכל 1 לחודש ועד התשלום המלא בפועל.

אי תשלום אחד מהשיעורים, יעמיד את היתרה לפירעון מיידי.

ה. אני מורה על חילוט ההתחייבות שניתנה במסגרת ת"פ 31412-05-17 מדינת ישראל נ' אבו רמילה ואח' (שלום טבריה) על סך של 30,000 ₪. ההתחייבות תשולם ב-30 תשלומים חודשיים ושווים החל מיום 01.10.25 ובכל 1 לחודש ועד התשלום המלא בפועל.

ו. אני מורה על מתן התחייבות מטעם הנאשם להימנע מלעבור עבירה לפי הסעיפים בהם הורשע משך 3 שנים החל מהיום. ההתחייבות תהא על סך 30,000 ש"ח; אם לא ייתן הנאשם ההתחייבות היום, יאסר למשך 90 ימים במצטבר לכל עונש מאסר אחר שהוטל על הנאשם בתיק זה.

צו להשמדת מוצגים ששימשו לביצוע עבירות ציד חיית בר מוגנת והחזקת חיית בר מוגנת.

הממונה על עבודות השירות יעביר הודעה עם תחילת סיום עבודות השירות.

במידה ובתיק יש פיקדון, הפיקדון יקוזז כנגד פיצויים שנפסקו, אם נפסקו, לאחר מכן יקוזז כנגד קנס שהוטל. במידה וקיימת יתרה, היתרה תוחזר למפקיד והכל בכפוף להוראות כל דין ועיקול.

ניתן יהיה לשלם את הקנס/ פיצוי/ ההוצאות כעבור שלושה ימים מיום מתן ההחלטה/ גזר הדין לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה באחת מהדרכים הבאות:

• בכרטיס אשראי - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il

• מוקד שירות טלפוני בשרות עצמי (מרכז גבייה) - בטלפון 35592* או בטלפון 073-2055000

• במזומן בכל סניף של בנק הדואר - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בשוברי תשלום).

אני אוסר על פרסום כל פרט מתוך תסקיר שירות המבחן למעט ההמלצה העונשית.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 יום.

המזכירות תעביר העתק גזר הדין לעיון הממונה על עבודות השירות.

הנאשם: לאחר שגזר הדין הוקרא בפניי, אני מתחייב להימנע מלעבור עבירה לפי הסעיף בו הורשעתי משך 3 שנים החל מהיום. אני מודע לכך כי ההתחייבות הינה על סך 30,000 ₪.

החלטה

הנאשם נתן התחייבות בפני בית המשפט כאמור בתקנות העונשין (התחייבות להימנע מעבירה, התש"ף - 2019).

ניתנה והודעה היום כ"א תמוז תשפ"ה, 17/07/2025 במעמד הנוכחים.

ניר מישורי לב טוב, נשיא

הוקלדעלידיעורבל

ניתנה היום, כ"ח תמוז תשפ"ה, 24 יולי 2025, בהעדר הצדדים.